

KIS TÜKÖR

A RÉVKOMÁROMI REFORMÁTUS KERESZTYÉN EGYHÁZ HIVATALOS LAPJA

Néhány gondolat a karácsonyról

Különös és egyben meghatározó érzés látni és tapasztalni, hogy milyen hatással van az emberekre karácsony ünnepe. Hisz ha máskor nem is, de az ünnepek alatt mindenki igyekszik jót tenni a másikkal. Próbálja a legmegfelelőbb, legjobb ajándékot beszerezni szeretteinek, hogy örömet szerezhesen nekik. Ha az évnek háromszázhatvanakárhány napján nem is, de karácsonykor őszintén szeretné boldoggá tenni azt, aki közel áll a szívéhez. Bárcsak minden egyes napunkat a karácsonyi hangulat járná át!

Emlékszem a régi ünnepekre. Amikor a szülőfalumat körülölelő hegyek fehérbe öltöztek, a házak kéményei erősen füstöltek, ablakaikban színes fények villogtak, jelezvén: ünnep van. Otthon, a szülői ház semmivel sem pótolható melegében mi is készülődtünk. Együtt laktunk nagymamámmal, s így – mivel szüleim késő délutánig dolgoztak – a legtöbb időt vele töltöttük. A sütiillattal átjárt pincekonyhában gyakoroltuk

öcsémrel a karácsonyi műsort, énekeket, verseket, mikor mit kellett megtanulnunk, s közben pedig tanácsainkkal szórakoztattuk fiatalos nagyinkat, mennyi mákos bejglit készítsen az ünnepi vacsorához. Csodás pillanatok voltak ezek. A készülődés, a várakozás gyönyörű pillanatai. Visszatekintve elmondhatom, aligha volt nálam boldogabb ember akkor. Az ünnepnek minden „velejáróját” szerettem, mert az egésznek valami szavakkal ki sem fejezhető hangulata volt. A várakozás időszakát, a karácsonyfa-díszítést, a templomi szerepléseket, a közös, ünnepi vacsorát, na és persze az ajándékbontást. Mert mi másért is várhattuk volna gyerekként a karácsonyt, mint az ajándékokért! A meglepetés izgalmától alig tudtunk nyugodtan vacsorázni, s szinte rohantunk a szobába, hogy megpillanthassuk végre azt, amitől már napok óta lázban égtünk. Az öröm és a béke leírhatatlan pillanatai voltak ezek.

A tartalomból:

2. oldal:

Kodály Zoltánra emlékezünk

3. oldal:

Könyvfigyelő

4. oldal

Bizonyágtétel

5. oldal:

Presbiterválasztás

6–7. oldal:

Eseménynaptár

Hirdetések

8. oldal:

**Eklézsiánk múltjából
Karácsonyi alkalmak
rendtartása**

„Na, mit hozott a Jézuska?” – kérdezték aztán tőlem kíváncsiskodó emberek. S akkor még, gyermekként sorolni kezdtem: *kisautót, könyveket, szép ruhákat.* És hála legyen az Úrnak azért, hogy mindig volt mit felsorolnom, s hogy ma már az Ő kegyelméből nemcsak sorolhatok, hanem átélhetem, sőt hirdethetem is szent meggyőződéssel, hogy a legnagyobb ajándékot adta: önmagát! Önmagát hozta erre az Istentől eltávolodott világra, hogy: **„A nép, amely sötétségben jár, lásson nagy világosságot...”** – ahogy Róla Ézsaiás is bizonyágot tesz. Ő az emberiség legnagyobb ajándéka. És valóban van ennek az eseménynek valami egészen csodálatos és megmagyarázhatatlan hatása talán minden emberre, hisz az ünnepek kapcsán még az elaljasodott, elistentelenedett világ is

folytatás a 3. oldalon

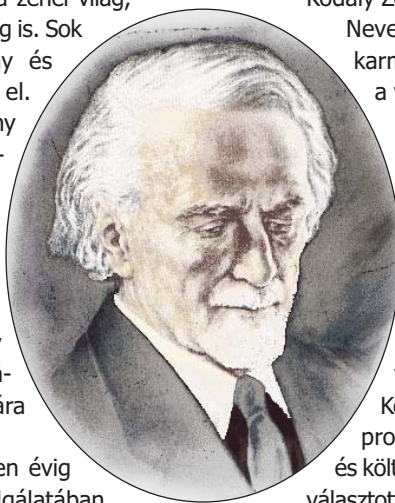
Emlékezzünk...

Kodály Zoltánra emlékezünk

A 2007-es év a Kodály Zoltánra való emlékezés jegyében telik. Emlékezik a zenei világ, de az egyetemes magyarság is. Sok előadás, koncert, verseny és értekezés hangzott már el. Méltó, hogy legalább néhány gondolattal mi is csatlakozzunk hozzá.

A kettős évforduló tehát: Kodály Zoltán 1882. december 16-án született Kecskeméten, és 1967-ben hunyt el Budapesten. Így születésének 125., halálának 40. évfordulójára emlékezünk.

Kodály édesapja negyven évig állt az államvasutak szolgálatában, 1883-tól Szobon, Galántán és Nagyszombatban (Trnava) működött. Feleségével együtt szerették a zenét, ő hegedült, felesége pedig énekelt és zongorázott. Kodály Galántán töltötte gyermekora legszebb hét esztendejét. Korán megismerkedett a hangszerekkel, többet énekelt, mint beszélt – írja magáról visszaemlékezéseiben. Négyéves korában komponált először. Első komolyabb zenei tanulmányainak szín-

A ma zenei pályán működő zeneszerzők, művészek és tanárok még mind Kodály Zoltán neveltjei.

Nevelői tevékenységének köszönhetően feltűnően sok a magyar karmester, szólista és zenekari, valamint kórustagok száma, akik szerte a világon működnek.

Legfőbb hagyatéka az ún. Kodály-módszer, amelyet sok más ország megpróbált átvenni (pl. Svájc, Japán stb.).

Legismertebb művei: „Háry János”, „Galántai táncok”, „Marosszéki táncok”, „Székely-fonó”, „Szólószonáta gondonkára”. Ám jelentősebbek a kórusművei, a legjelentősebbek pedig a Psalmus Hungaricus és a Budavári Te Deum.

A „Psalmus” Kodály leghatalmasabb műve. 1923-ban keletkezett, ekkor ünnepelte egyesülésének 50. évfordulóját Pest és Buda. Nem véletlen, hogy Kodály a kecskeméti protestáns hitszónok és költő Vég Mihály versét választotta szövegül. Voltak a versnek olyan helyei, amelyek a zene nélkül is tiltakozásként hatottak az akkori rendszer ellen.

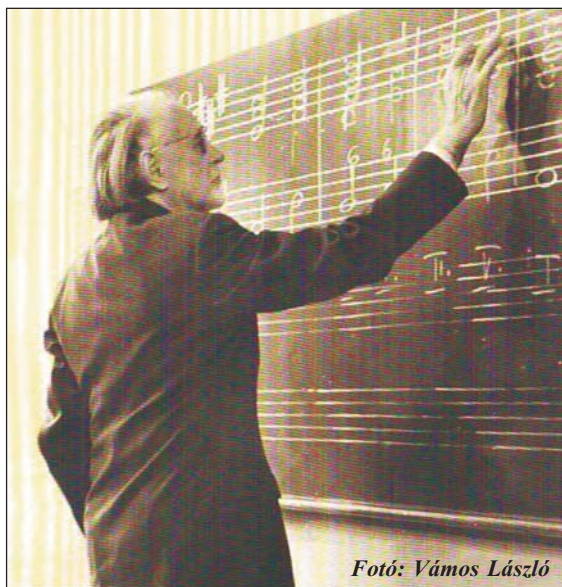
Psalmus Hungaricus Op. 13

„Ha ma élne, azt mondaná: Minden zeneszerző megírta életrajzát kottában, csak tudjuk elolvasni.

Igazabb képet kapunk róla, mint az akár maga, akár mások által írt kötetes életrajzokból. De érteni kell a zene nyelvén.”

(Eőszte László)

Nánássy Ildikó

Fotó: Vámos László

helye Nagyszombat. Itt tanul meg szinte mester nélkül zongorázni, hegedülni, brácsázni és gondonkázni. A gimnáziumban is mindig a legjobbak közé tartozott, különösen az irodalomban és nyelvekben.

Zeneszerzői tanulmányait a Budapesti Akadémián folytatta Koessler Jánosnál.

Köztudott Bartók Bélához fűződő mély barátsága, mely közös munkájuk, a népzene kutatás során alakult ki közöttük. Mindketten a Zeneakadémia tanárai lettek, Bartók a zongora tanszakon, Kodály pedig a szolfézs és zeneszerzés tanszakon működött. Mindmáig legendás alakjai e nagy hírű intézménynek.

JELENTŐS ÉVFORDULÓK

Január

- 185 éve, 1823-ban született **Petőfi Sándor** költő
- 85 éve, 1923-ban hunyt el **Jaroslav Hašek** cseh író, a „Švejk” szerzője
- 185 éve, 1823-ban írta **Kölcsey Ferenc** a Himnuszot
- 100 éve, 1908-ban jelent meg a **Nyugat** c. irodalmi folyóirat első száma
- 15 éve, 1993-ban bomlott fel **Csehszlovákia**

Február

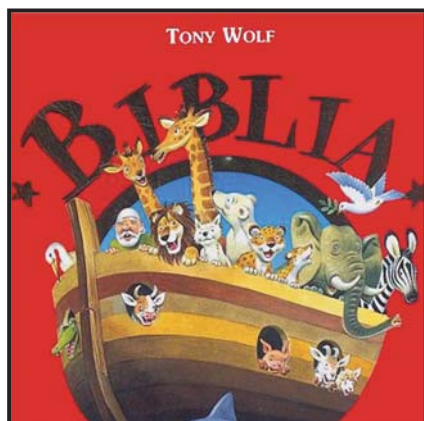
- 130 éve, 1878-ban született **Hajós Alfréd** építésmérnök, versenyúszó, olimpiai bajnok
- 180 éve, 1828-ban született **Jules Verne** (Verne Gyula) író
- 10 éve, 1998-ban halt meg **Wass Albert** erdélyi magyar író
- 335 éve, 1673-ban halt meg **Molière** francia drámaíró
- 535 éve, 1473-ban született **Nikolaus Kopernikus** lengyel csillagász

Március

- 160 éve, 1848-ban győzött Pesten a Petőfi Sándor és társai vezette **forradalom**
- 109 éve, 1898-ban kezdődött **Nils Holgersson** utazása Selma Lagerlöf, Nobel-díjas könyve szerint
- 64 éve, 1943-ban született **Eric Idle** angol színész, a Monty Python egyik alapítója

(forrás: www.wikipedia.hu)

Könyvfigyelő

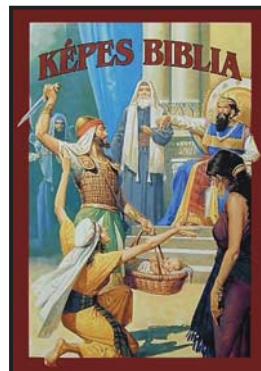

A karácsonyi ajándékozási forgatagban, különösen a gyermekes házaknál – kár is tagadni – egész várakozási listák készülnek arra nézve, mi is okozna örömet egy-egy családtagnak a Szentestén. Az örömszerzés tárgyai gyermekeinknek általában játékok, könyvek, CD-k, DVD-k, technikai eszközök, ruhák, cipők...és még ki tudja, mi minden, felsorolni lehetetlen volna. Eszünkbe jut-e, hogy a karácsony kitűnő alkalom arra, hogy gyermekeink képes Bibliát találjanak a fa alatt? Kitűnő alkalom arra, hogy a Megváltót így is otthonunkba fogadjuk, hogy közelebb kerüljünk Hozzá, s Ő egészen

beférközhessen családi közösségünkbe, a fejekbe, a szívekbe? Gyermekeink számtalan történetet ismernek, a képeskönyvek, meséskönyvek és mesefilmek óceánként árasztják el a piacot és az otthonokat. Sok múlik rajtunk, szülőkön és felnőtteken, mi érdeklí őket, mi válik kedvencükké, mi foglalkoztatja őket igazán. Odafigyelésünkkel, gondos kiválasztással, meleg és odahajló magatartásunkkal szelíden befolyásolni tudjuk a képes Bibliák iránti érdeklődést, s a mi örömlőket is szolgálja, ha az öröm forrása nem pusztán hiábavalóság, a játékos szórakoztatáson kívül többet is nyújt.

A legkisebbek számára talán nem ismeretlenek **Tony Wolf** kedves, mesészerű alakjai. A világ legszebb meséi sorozat jóvoltából ismerik a gyermekek ezeket a jellegzetesen bájos, mosolygó figurákat, ízlésesen szép képeket. Most megvásárolható **A Biblia** című kiadás, mely az ószövetségi történetekből kínál ízelítőt óvodáskorú gyermekek részére. A nagyméretű, szép kivitelezésű könyv vastag borítója különösen strapabíró, s hogy minden oldal „csupakép”, rendkívül jól használható kisebb gyermeknek való esti felolvasásnál.

Nagyobb gyermekek számára pedig még mindig megvásárolható az a **Képes Biblia**, melyet az Aquila nyomdában még 1995-ben nyomtak, és egy bizonyos Severo Baraldi illusztrált, Kiszely Mária fordított magyarra. A kötet látványossága mellett tartalmilag is jó összefoglalása a teljes Szentírásnak. Nem kifejezetten gyermekeknek íródott, mégis haszonnal forgathatják már a tízéves gyermekek is. Esztétikus külsején túl értékét az is növeli, hogy az egyes fejezetek mellett megtalálhatjuk a konkrét bibliai jelöléseket is, tehát minden visszakereshető, pontosan megtalálható a Bibliában. Ezeket a köteteket a Selye János Egyetem könyvesboltjában meg lehet vásárolni.

Szalay Cecília
hitoktató

*445 éve, 1562-ben hirdette először Komáromban
Huszár Gál magyar nyelven az Isten ígését*

Néhány gondolat a karácsonyról

folytatás az 1. oldalról

szeretetről és ajándékozásról beszél.

Ha ma megkérdeznénk az utcán néhány járókelőtől, hogy minek az ünnepe is a karácsony, bizonyára legtöbbször azt válaszolnák: a *szeretet*, az *ajándékozás ünnepe*. És tulajdonképpen igazuk lenne, mert valóban az. Isten karácsonykor megajándékozta az embert. Mi vagyunk a megajándékozottak. Egy angol író ezt így fogalmazta meg egyszer: „A karácsony üzenete: *sosem vagyunk egyedül.*” (Taylor Caldwell) Isten gondoskodott arról, hogy senki se maradjon ajándék nélkül. Mindenkinél odahelyezte „a fa alá” az Ajándékot, amit Jánosnál így olvashatunk:

„Úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” (Jn 3,16) Hát ezért a Szeretet ünnepe a

karácsony. Mert ez a Szeretet Jézus Krisztusban **„testté lett és lakozék mi közöttünk”**. Csodálatos dolog átélni az ünnepekben azt, hogy ez nemcsak egymás megajándékozásáról szól, nemcsak ünnepi tévéműsorokról, meg finom falatokról, hanem ennél sokkal, de sokkal többről: nagy örömről. **„Ne féljete, mert ímé hirdetek néktek nagy örömet...”** – mondják az angyalok a riadt pásztoroknak. **„Mert született néktek ma a Megtartó, ki az Úr Krisztus...”** Egy valóban isteni ajándéknak örvendezhetünk, mert Istentől kaptuk .

Kívánok minden Kedves Testvéremnek olyan ünnepet, hogy az öröm a miénk lehessen, hogy *„Isten békessége, mely minden értelmet felül halad töltse meg a szívünket és gondolatainkat a Krisztus Jézusban!”* Ámen.

Gebe László segédlelkész

Tisztelt Olvasó!

Felhívjuk figyelmét arra, hogy mostantól elektronikus formában is elérhetőek vagyunk. Mindennemű észrevételét, ötletét, ajánlatát szívesen fogadjuk a kis.tukor@gmail.com emailcímmel!

- szerkesztőség -

Istené a dicsőség a szenvedésekért is!

Amikor Jézus továbbment, meglátott egy születése óta vak embert. Tanítványai megkérdezték tőle: „Mester, ki vétkezett: ez vagy a szülei, hogy vakon született?” Jézus így válaszolt: „Nem ő vétkezett, nem is a szülei, hanem azért van ez így, hogy nyilvánvalóvá legyenek rajta Isten cselekedetei.” (János evangéliuma 9, 1–3)

Ez a néhány igevers volt az, amely által Isten először megszólított. Ennek egyik magyarázata Isten akaratán túl az, hogy születésemtől fogva mozgássérült vagyok; rövid Achillesz-ínnal születtem, így lábujjhegyen járok. Ez fizikai nehézségeket okoz nekem. Nevezetesen, hogy hosszabb távolságot megtenni nehezemre esik, és hogy így nem tudok – és nem is lehet – egy helyben stabilan megállni. Ehhez támasztékra vagy egy segítő kézre van szükségem.

„Különleges” helyzetem kisgyerekkoromban tulajdonképpen fel sem tűnt, hiszen egy óvodás csak ül a homokozóban, és homokvárat épít. Az alapiskola első osztályai voltak azok, amikor érezni kezdtem valaminek a hiányát. Amíg a többiek fociztak, én csak nézhettem őket. A sport helyett szívesen olvastam. A jegyeim alapján a szellemi képességeim kitűnőnek mutatkoztak. Amit az Isten az egyik oldalon elvesz, a másik helyen visszaadja – gondolhatnánk. De valóban így van ez teljes mértékben?

Kamaszkoromra gyűlt össze bennem annyi negatív élmény a korlátolt emberekkel és az elmaradt közösségi élményekkel, hogy szinte kifakadt belőlem a kérdés: miért pont én?

Hozzá kell tegyem, hogy ekkorra már valamelyest javult az állapotom, és támasztékom is lett – egy mankó. Ennek külön története van: úgy jöttem rá, hogy egy botnak mekkora haszna lehet, hogy minden szándékosság nélkül felvettem egy botot a földről játék közben. Ahogy felálltam, és rátámaszkodtam, éreztem, hogy sokkal biztosabban állok. Csak később értettem meg, hogy Ki áll eme látszólag véletlen esemény mögött, és mekkora jelentősége volt az életemben.

Ezután már nem elégitettek ki pusztán a tanulmányi sikerek. Valami többre vágytam, valami olyat kerestem, amiben én lehetek a legjobb. Ez a vágy teljesítménykényszerré erősödött, ami állandó feszültséget okozott bennem.

Ekkor hívtak el egy gyermektáborba „jó buli” címén, ahol először hallottam Isten Igéjét. A tábor végén kaptam ajándékba egy Bibliát, amin keresztül a fenti Ige rám talált, és magamra ismertem benne. Csodálatos dolog volt felismerni, hogy amiről én egészen addig azt hittem, hogy egy szerencsétlen hiba következménye, az nagyon is tudatos és tervezett. Isten kegyelméből rájöttem, hogy – Paulo Coelho szavaival élve – „minden egy”, és minden értem van. Ez életemnek ama nüanszní mozzanatán látszik legvilágosabban, hogy felvettem azt a botot a földről. Hiszen mankó nélkül sem gimnáziumba (autóbuszsal), sőt táborba sem jutottam volna el, és nem ismertem volna meg Isten szeretetét és Jézus Krisztust mint Megváltómat.

Tehát amint mondtam, Isten nem ad és elvesz. Ő amikor elvesz, akkor is ad.

Néhányszor eljátszottam a gondolattal, hogy mi lett volna, ha minden úgymond „normális” lenne. Az elképzelt góljaim után mindig visszazuhantam a valóságba, és rá kellett jönnöm, lelkileg sokkal egyszínűbb és szegényebb lennék.

Azokat az embereket, akiket azelőtt nem igazán szerettem, mert azt láttam bennük, ami nekem nincs, ma már ajándéknak tekin-

tem. Sokat gondolkodtam, miként fejezhetném ki nekik hálámat, miként viszonzhatnám a segítséget. Arra jutottam, hogy megfelelő „fizetség” csak az értük való imádság, a bizonyoságtétel és a talentumaim használata a javukra.

Azért osztom meg mindezt, mert hiszem, hogy egyszer mindenkinek az életében elhangzik (vagy legalább gondolataiban megszületik) az a bizonyos „Miért pont engem ver az Isten?!” felkiáltás.

De helyes ez a kérdés? Verhet az, aki maga a szeretet? Nemrég olvastam egy regényt egy kislányról, aki egy játékot játszott. Az apja tanította meg rá. A lényege, hogy a rossz dolgokban is igyekszik meglátni a jót minden körülmények között. Kezdve attól, hogy szobájában nincs egyetlen kép sem – viszont van gyönyörű kilátás, egészen odáig, amikor megbénulnak ugrádozó lábacskaí.

Bizonyoságtételemmel arra szeretném ösztönözni az olvasót, hogy tegye félre napi gondjait, és próbáljon meg öt olyan dolgot találni, amit nehezen sikerült elérni, vagy nem úgy, ahogy eltervezte. Ha ez megvan, akkor próbáljon meg válaszolni: mi lett volna, ha minden simán megy? Ha ez is megvan, akkor már csak egy kis lelki matematikára van szükség: jelenlegi helyzetünkből, ahová rögzös úton jutottunk, vonjuk ki az általunk ideálisnak vélt utat és állapotot. Így megkapjuk a negatív előjelű „szenvedést”. Ha ezt behelyettesítjük életünk nagy egyenletébe – aminek végeredménye már adott, és pedig végtelen, azaz az örök élet – akkor láthatjuk, hogy a következő szenvedések ennek a tapasztalata alapján válnak pozitívvá. Használjuk azt, amivel a szenvedések által gazdagodtunk! Végeredményben így sokkal közelebb kerülünk a végtelen Istenhez, mert úgymond „nagyobb számokkal” dolgozunk, mint az általunk ideálisnak gondolt esetben tettük volna. A csodálatos ebben az, hogy a mi Istenünk, aki életünk egyenletét felállította, e szenvedéseket is beleszámolta.

Legyen Övé a dicsőség a szenvedésekért is!

Haris Szilárd

Köszöntő

*Gyülekezetünk lelkipásztora,
FAZEKAS ZSUZSANNA
2007. november 22-én
ünnepelte 40. születésnapját.*

*Gyülekezetünk gondnoka,
CSÉPLŐ BÁLINT
2007. december 3-án
ünnepelte 75. születésnapját.*

*Ebből az alkalomból testvéreinkre
Isten gazdag áldását kérjük
a következő igeverssel:*

**"Áldjon meg tégedet az Úr,
és őrizzen meg tégedet.
Világosítsa meg az Úr az Ő orcáját terajtd,
és könnyörljön terajtd.
Fordítsa az Úr az Ő orcáját tereád,
És adjon békességet néked."**

(4 Móz.6,24-26)

EGYHÁZKÖZSÉGÜNK MEGVÁLASZTOTTÁ PRESBITÉRIUMÁT

2007. november 25-én a délelőtti istentiszteletet követően tartotta egyházunk a Szlovákiai Református Keresztyén Egyház 3/2007. számú, az egyházi tisztségek betöltéséről szóló törvény alapján a gondnok- és presbiterválasztó közgyűlését. A presbitérium és a gyülekezet által felállított ajánlólista alapján az egyházunk teljes jogú tagjai titkos szavazással döntöttek arról, hogy az elkövetkezendő hat esztendőben kik lesznek az egyházunk gondnokai és presbiterei, ill. pótpresbiterei.

A 178 leadott szavazat alapján a megválasztott tisztségviselők a következők:

gondnokok:

Oláh Imréné	71 éves nyug. tanárnő	177 szavazat
Ing. Cséplő Bálint	75 éves nyug. mérnök	169
Mgr. Fekete Vince	52 éves igazgató	165
Ing. Farkas Gáspár	58 éves mez..mérnök	155

presbiterek:

MUDr. Cséplő Péter	56 éves orvos	145
Czékus Dezső	63 éves nyug. építész	131
Gál Sándor	52 éves vállalkozó	121
Tömösközi László	61 éves nyugdíjas	120
Ing. Antal József	65 éves elektromérnök	116
Ódor Zsuzsanna	60 éves nyug. laboráns	115
MVDr. Csiba György	59 éves állatorvos	109
Gál László	48 éves asztalos	108
Ing. Csiffáry Zoltán	32 éves mérnök	107
Feszty Zsolt	37 éves lelkész	105
Török Ágota	50 éves igazgató	105
JUDr. Bastrnák Leila	42 éves közjegyző	103
Dr. Balázs Livia	46 éves orvos	99
Mikos Sándor	43 éves autószerelő	98
Borbély Károly	56 éves géplakatos	91
Berecz Béláné	68 éves nyugdíjas	90
Gulyás Sándor	60 éves karbantartó	90
Hegedűs Margit	66 éves nyug. óvónő	89
MUDr. Nagy Ákos	56 éves orvos	87
Gál Lóránt	22 éves egyetemista	84
Lavó József	61 éves nyug. eladó	84
Németh Péter	32 éves nyomdász	84
Turányi József	55 éves vállalkozó	84
Ing. Korpás György	41 éves mérnök	83
Ing. Korpás Péter	46 éves mérnök	75
Nagy Árpádné	54 éves hivatalnok	75

pótpresbiterek:

Ing. Brányik Károly	64 éves szöv. elnök	74
Ing. Horváth Ervin	59 éves vállalkozó	72
MUDr. Petőcz Mária	48 éves orvos	67
Szabó Csekei Tímea	31 éves művészettörténész	64
Bári Katalin	35 éves óvónő	63
Ing. Rác Sándor	53 éves mérnök	58
JUDr. Szűcs Aliz	59 éves ügyvéd	58
Lajos Jenő	60 éves technikus	57
Mgr. Vaszily Tímea	25 éves pedagógus	57
Mgr. Jókai Tibor	40 éves pedagógus	56
Dégi Katalin	43 éves óvónő	54
Virág László	27 éves üzemi alk.	54
Mikos Sándorné	43 éves háztartásbeli	47
Helvich Anikó	60 éves nyugdíjas	45

A választás és a megválasztottak ellen óvást nem nyújtott be senki. A szolgálattevők 2008. január 1-jével lépnek hivatalukba.

Krisztus útján

Társ a lélek! Hallod ember?
A Te társad, mindig mindenben.
S ha űrt érzel szívedben,
Csupán azért, mert nem kérdezel.

Felfelé, s nem hallod, ahogy
Sóvárog Isten érted.
Nem is csoda hogy megvet,
Elfordul Tőled, hogy érezd.

Hiányát, hogy eszedbe jusson
Létezése, hogy tudatodra ébredj.
Együtt vagytok a létben, hogy
Neki köszönhetsz minden szépet.

Az életben, a föld könnyes talaján,
Együtt örvendjete az angyalok dalán.
Együtt nyújtsatok kezet a porba,
Hogy együtt lépjete be, a fényes országba.

Változtam

Történt valami tegnap este,
Más ez a mai nap reggele.
Ki az, kivel ma ébredtem?
Kiürült bánatos fejem.

Sokkolt,
Mit tegnap észleltem,
Furcsa,
Nem tudom hova tegyem.

Erőt érzek,
A lélek erejét,
Mely rég érezte
A szeretet szelét.

Mely zenéből,
S emberekből árad,
Hirdetnek egy szép,
Új világot.

Csillogó szemük
Fénye üzeni,
Hatalmas az,
Ki Istent szereti.

Tompa Attila

Az elmúlt hónapok eseményei

Október 7.

Az Élő Víz pénzalap szervezésében idén ismét megtartottuk az idősök vasárnapját gyülekezetünkben. Mindenkit szeretettel hívogattunk az istentiszteletre, ahol Dráfi Mátvás színművész Reményik Sándor Gyógyíts meg c. versét mondta el, és Fekete Vince gondnokunk hitvestársával egy szép zeneszámmal kedveskedett testvéreinknek. Majd a gyülekezeti terembe vonulva fényképfelvételek vetítése mellett úgyszintén Fekete Vince gondnok röviden ismertette a templomjavítás folyamatát, Fazekas László lelkipásztor pedig a Timóteus-ház javításáról számolt be.

Október 31.

A reformáció 490. évfordulója alkalmából templomunkban ünnepi istentiszteletet tartottunk, amelyen az igehirdetés szolgálatát dr. Petrőczy Éva költőnő, a Károli Gáspár Református Egyetem Bölcsészkarának tanszékvezetője végezte; hitvestársa, dr. Szabó András, a KGRE rektorhelyettese pedig előadást tartott Luther Márton koráról és városáról, Wittenbergről. Fellépett gyülekezetünk „Kezek” zenekara is.

Az istentisztelet perselypénzét Egyházunk Zsinati Tanácsának határozata értelmében a megalakulásának 175. évfordulóját ünneplő Gustav-Adolf-Werk támogatására szántuk.

November 4.

Erre a vasárnapi istentiszteletre meghívók mentek mindazoknak, akik az elmúlt esztendő leforgása alatt szeretteik közül valakit elveszítettek. Isten Igéjének erejével igyekeztünk vigasztalni mindazokat, akik eljöttek, tudva, hogy Jézus Krisztus azért halt meg és támadott fel, hogy reménységünk legyen minden körülmények között – így kedveseink elvesztése miatt is.

November 10.

Több mint 25-en segítettek a teológusok internátusának takarításában. Szeptember 1-jétől a Selye János Egyetem Református Teológiai Karának diákjai átköltöztek a Danubius Szállóba, s ezzel gyülekezetünk számára használhatóvá lett az épület. A szobákban viszont sok kidobni való, hasznavehetetlen dolog maradt, s ezért volt szükség a segítségre.

Az épület várja az új bérlőket.

November 11.

Gyülekezetünk és a Városi Művelődési Központ összefogásával került ismét megrendezésre a Határon Túli Magyarok Zenéje koncertsorozat „8 ország – egy nemzet” elnevezésű rendezvénye, amelyen fellépett a Bástya citerazenekar, és a moldvai zenét játszó Flótás együttes. A koncert alkalmával a Periferic Rekords lemezkiadó tulajdonosa, Böszörményi Gergely ismét 150 CD-t adományozott gyülekezetünknek. Majd a gyülekezet lelkipásztora, Fazekas László püspök helyettes ezt a tavaly kapott 450 db CD-vel együtt a Selye

János Egyetem rektorának, dr. Albert Sándornak adta át használatra azzal, hogy legyen elhelyezve az egyetem könyvtárában, s tegyék hozzáférhetővé mindenki számára.

A koncert alkalmával a Timóteus-ház javítására folyt gyűjtés, melynek bevétele 10 714 szlovák korona volt. Az adományokat szeretettel köszönjük.

November 15–18.

A szeptemberben 8. osztályba lépett gyermekekkel – akik azóta hetente konfirmációi oktatáson vesznek részt – egy hétvégét töltöttünk Alistálban, a gyülekezeti házban. Az együttlétet – amelyen 18 helyett 13-an vettek részt – arra használtuk, hogy megismerjük egymást, és elmélyedjünk Isten kijelentésében a bűnről és a törvényről.

Természetesen nem hiányozhatott a jókedv, a sport és a szórakozás sem.

November 25.

Tisztújító egyházközségi közgyűlést tartottunk, s gyülekezetünk teljes jogú egyháztagjai megválasztották az elkövetkező 6 esztendőre a gondnokokat, presbitereket és pópresbitereket. A gyűlés elég hosszadalmasnak bizonyult, délután 13.30-kor ért véget, ezért sokan elhagyták a templomot. Végül a választási bizottság elnöke, Tóth László kihirdette az eredményt.

Mivel fellebbezés nem történt, az új presbitérium élén a gondnokokkal 2008. január 1-jén kezdi meg hivatalos működését. (A megválasztott gondnokok, presbiterek és pópresbiterek névsorát lásd e lap 5. oldalán!)

November 26–30.

Az adventi úrvacsorai közösségünkre való felkészülés egybeesett evangelizációs hetünkkel. Öt napon keresztül az este 6 órakor kezdődő istentiszteleten Szeverényi János, a Magyar Evangélikus Egyház misz-

szíoi lelkipásztorja hirdette az Igét. Az alkalmakra nemcsak gyülekezetünk tagjai jöttek el, hanem falvakról is érkeztek szép számmal. A hét vezérgondolata ez volt: Életünk értelme, tartalma és célja. Az igehirdetés előtt egy-egy bizonyásgtétel is elhangzott, és a gyülekezet egy új éneket is megtanulhatott, amelyet a fiatalok már régóta ismernek és énekelnek.

A csütörtök estét még meghittebbé és áldottabbá tette a Marianum Egyházi Gimnázium végzős diákjainak kérésére megterített úrasztala, s így a vasárnapi asztalközösségünket megelőzve ekkor is élhattünk az úrvacsora ajándékával. Istennek adunk hálát az alkalmakért.

December 9.

Istentisztelet keretében mutattuk be a konfirmációra készülő gyermekek 14 fős csoportját, akik egy éneket énekeltek gitárkísérettel, amelyet az alistáli hétvégén tanultak. A gyülekezet arról is tudomást szerezhetett, hogy a hitvallástételre készülő gyermekek résztvételét az istentiszteleteken egy presbiter fogja ellenőrizni.

December 9–11.

Három napon át válogathattak és vásárolhattak gyülekezetünk tagjai és mások is azokból a hitépítő, egyházi kiadók által forgalmazott könyvekből, amelyek jelenleg a könyvpiacon vannak. Ezekon kívül matricák, pólók, könyvjelzők és hanghordozók is tarkították a kínálatot a teológia régi épületében.

December 16.

50 esztendővel ezelőtt, pontosabban 1957-ben konfirmáltak találkozájára került sor gyülekezetünkben. A ..... konfirmandusból megjelent 8, akik örömmel találkoztak, és emlékeztek vissza gyermekségükre és ifjú korukra.

December 16.

A délutáni istentisztelettel kezdődően az Élő Víz pénzalap a gyülekezet tanácsstermében vendégül látta a lelkészeket, hitoktatókat és a gyermek-istentiszteletek szolgálattevőit, hogy ilyen módon mondjon köszönetet azért az áldozatos munkáért, amellyel ebben az esztendőben is segítették Krisztus evangéliumának terjedését.

Kereszttségben részesültek:

SZEPTEMBER

Fanny – Likér András református edző és Gacsai Tímea katolikus eladó gyermeke

DECEMBER

Zsófia – Farkas Attila református vegyész és Banai-Tóth Livia református közgazdász gyermeke

Házasságot kötöttek:

OKTÓBER

Ujszászi József 29 éves felekezeten kívüli kertészmérnök és Benkó Erika 24 éves református élelmiszer-technikai mérnök

Eltávoztak e földi létből:

SZEPTEMBER

özv. Tóth Lászlóné Nagy Julianna 88 évesen, MVDr. Galgóczy Sándor 77 évesen

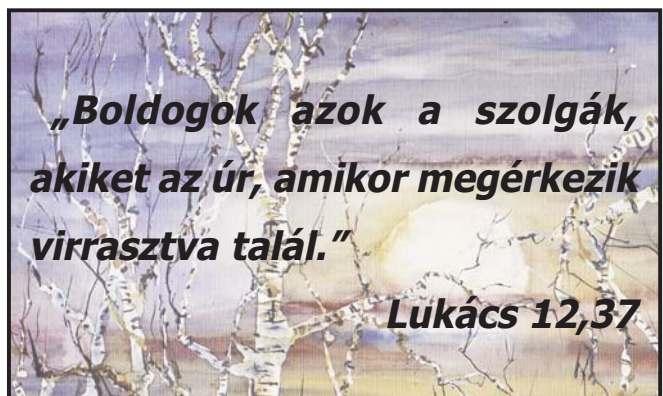

OKTÓBER

Ponty László 73 évesen, Papp Zoltán 52 évesen, özv. Polhammer Józsefné Kossár Mária 88 évesen, Gálffy Géza 70 évesen

DECEMBER

Horváthné Ferenczi Erzsébet 57 évesen, özv. Keszegh Vincéné Józsa Etelka 89 évesen

**„Boldogok azok a szolgák,
akiket az úr, amikor megérkezik
virrasztva talál.”**

Lukács 12,37

A KARÁCSONYI ÜNNEPKÖR ISTENTISZTELETI ALKALMAI GYÜLEKEZETÜNKBEN

december 23.	Va	10.00	<i>istentisztelet konfirmációval</i>
		17.00	<i>istentisztelet</i>
december 24.	Hé	16.00	<i>istentisztelet gyermekek szereplésével</i>
december 25.	Ke	10.00	<i>istentisztelet úrvacsorai közösséggel</i>
		17.00	<i>istentisztelet legátus szolgálataival</i>
december 26.	Sze	10.00	<i>istentisztelet úrvacsorai közösséggel, legátus szolgálataival</i>
		17.00	<i>istentisztelet</i>
december 27.	Csü	17.00	<i>istentisztelet</i>
december 30.	Va	10.00	<i>istentisztelet</i>
		17.00	<i>istentisztelet</i>
december 31.	Hé	17.00	<i>óévi istentisztelet</i>
január 1.	Ke	10.00	<i>újévi istentisztelet úrvacsorai közösséggel</i>
		17.00	<i>istentisztelet</i>

Fogadóórák a lelkészi hivatalban:

<i>Hétfő:</i>	09.00 – 12.00
<i>Kedd:</i>	09.00 – 12.00
<i>Szerda:</i>	09.00 – 12.00, 14.00 – 17.30
<i>Csütörtök:</i>	09.00 – 12.00
<i>Péntek:</i>	09.00 – 12.00

A lelképásztorok fogadóórái a lelkészi hivatalban:

Fazekas László lelképásztor	
<i>Szerda:</i>	09.00 – 12.00, 14.00 – 17.30
Fazekas Zsuzsanna lelképásztor	
<i>Hétfő:</i>	15.00 – 18.00
<i>Csütörtök:</i>	09.00 – 12.00

A lelképásztorok szeretettel várják mindazokat, akik lelkigondozást igényelnek, vagy más problémákban kérnek tanácsot, eligazítást.

Eklézsiánk múltjából

Minekután a Kis Tükör szeptemberi száma alapján megismertük Katona Mihály Komáromba kerülésének körülményeit, illetve őt magát, mint a kollégium első rektorát, a tudományos igényesség azt követeli tőlünk, hogy komáromi szolgálatának éveit is vegyük sorra. Előljáróban a Csokonaival történt találkozását emeljük ki.

Csokonai és Katona Mihály 1797. február 14-én, Bálint napján barátkozott össze, Laky szolgabíró házában, ahol névnapot ünnepeltek. Kiss Tamás, „Komáromi előjáték” című regényrészletében így mondja el az eseményt: „A nagy tágas ebédelőben csoportokban ült már a társaság... Ott éppen egy rövidre vágott üstökös, bozontos bajuszú férfi volt a szó, a szája szögletében nyugtatva a hosszú pipaszárát. A mellette ülő, bécsi szabású kabátban... hallgatta kissé unottan. Amint megtudta, Katona Mihály az egyik, a kollégium rektora és Z. Nagy Sámuel komáromi doktor a másik... Az a pedrett bajuszú, szúrós tekintetű férfi, aki Csokonai üdvözlésére először nyújtotta a kezét, Farkas János lelkész volt, Péczeli utóda az eklézsiában.

Rövidesen az is kitűnt, hogy a tisztos férfiak mindegyike a Komáromi Tudós Társaság tagja...” Tisztelt uraim és hölgyeim, Csokonai Mihály úr érkezett meg hozzánk, aki mától szerény házunk vendége. Ha volnának, akik még nem tudják, ő a pozsonyi diéta híres poétája, akinek nevét már ismerik szerte az országban.”

A költő arcán a sápadtságot pír lepte el, ahogyan ott állt, és hajlongott az üres szék támlájába fogódzva... Katona uram mélyeket szívott tajtékipáján. Poéta... ugyan, hisz minden harmadik írástudó ember poéta ebben az országban... Katona Mihály vette át a szót: „Tudja, kelmed, hogy valaha kálvinista papok és rektorok separték a komáromi főutcát, a bécsi császár parancsára. Könnyű volt a debrecenieknek, nehéz nekünk... Mindent elvitt a földrengés, az ár... Se kő, se fal, se engedelem... – Meglett az engedelem is, megnyílt az emberek szíve. Levágták ezüstgombjaikat, akinek nem volt, az fuvarba jött egy lovával vagy a két kezével... Itt minden a lélekből épült kövekké. Harmadéve kezdtünk hozzá a kollégiumhoz, s az új esztendő első napján megszólalt a két kis harang a kis toronyban.” A rektor izmos kezefején úgy mozogtak az ujjak, mintha most formálná velük Komárom történetét.

Katona Mihály Komáromban nyomtatott könyvei:

- *Butszó predikáció, mellyel a rév-komáromi református gymnasiumban hetedfél esztendeig folytatott profesori hivatalát letette 1803-dik eszt. Julius 24. napján. Komárom, 1803. 64p. Weinmüller özv. Betűivel.*
- *A föld matematikai leírása a világ alkotmányával együtt. Rajzolatokkal. Révkomárom, 1814. 36,435 p. Weinmüllerné betűivel*

PhDr. Szénássy Zoltán